

mener virker skadeligt for Samfundet i det Hele. — Dernæst er det vor Tro, at det Kontrolsystem, der opstilles, vil, hvis det virkelig bliver gennemført med Fasthed, være saa besværende, at det neppe vilde kunne ventes, at Personer, som besad nogen virkelig Dygtighed, vilde kunne føle sig tiltalte ved at leve og virke under saadan Tvang; og paa den anden Side føle vi os ogsaa overbeviste om, at Mange af dem, der hidtil have udøvet Lægevirksomhed, og som maaske høre til dem, der have hjulpet ikke faa, ikke vilde være i Stand til at tilfredsstille Kontrolsystemets Fordring og saaledes i Virkeligheden blive stillede flattere og behandlede strengere, end de nu blive det under den stedfindende slappe eller dog ikke meget strenge Overholdelse af den ældre Kvalifikationslovgivning. Vi tro, at dette System i Virkeligheden vilde ramme en hel Del af disse Folk temmelig haardt, og som Følge deraf fremfalde ikke mindre Misforholdelse fra forskellig Side end den, som den nuværende Lovgivning fremfalder. — Men det, som egentlig er vor hovedbetænkning, er dette, at vi mene, at et Kontrolsystem som det nævnte ikke vil blive gennemført i dets Styrke. Vi tro, at der snart vil danne sig den almindelige Forestilling, at man ikke kan naae Maalet ad den Vej, at Kontrollen er utilstrækkelig til at sætte det offentlige saaledes i Kundskab om de Paagjældendes Virksomhed, at man kan gribe ind i rette Tid, og utilstrækkelig til at give det rette Bidrag til Bedømmelsen af Virksomhedens større eller mindre Skadelighed eller større eller mindre Gavnlighed. Denne Forestilling, tro vi, vil uddanne sig, og naar først den er kommen tilstede, tro vi, at den i Virkeligheden vil slappe Kontrollen; dels vil denne i Praxis tabe sig og blive mat, og dels vil der stadig komme Begjæringer om at lade snart det ene og snart det andet Punkt i Kontrolsystemet falde, saa at man — det ere vi alt Fald tilbøjelig til at tro — naar nogen Tid er gaaet, ikke vil have nogen som helst Betryggelse i Systemets Tilstedeværelse. Man vil kun ved det have opnaaet en Adskillelse mellem autoriserede og uautoriserede Kvalifikationer og vil altsaa være kommen helt bort fra det, man egentlig vilde opnaa. Derfor er det, at vi fra det Synspunkt, under hvilket vi se Sagen, og som er det, at Staten bør gribe ind paa dette Omraade, og beskytte Borgerne paa dette Omraade, foreslaa hellere at blive ved den bestaaende Tingenes Tilstand end at gaa ind paa det System, der indholdes i §§ 3—9. Vi have troet, at man, saalænge der ikke foreligger Forslag, som have mere Udset til, at kunne vinde almindelig Tilslutning, hellere bør indskrænke sig til at gjøre, hvad man dog formentlig let vilde kunne blive enig om, nemlig dels bestemme Begrebet Kvalifikationer paa en mere liberal Maade end hidtil, saaledes at en Del af de Tilfælde, i hvilke Straffens Anvendelse har skødt den almindelige Opinion, falde bort, og

dels — men derpaa kan jeg først gaa ind, naar Enkelthederne forelægges til Behandling — give en noget større Frihed, en noget lettere Afgang til Udøvelse af enkelte Grene af lægevidenskabelig Virksomhed, end hidtil har været Tilfældet; i sidstnævnte Henseende har Udvalget navnlig kunnet gaa ind paa at give en Afgang til saadan Virksomhed, der ikke betinges af nogen som helst Examenprøve eller Skigt. Vi have troet, at disse Formidlinger i den ældre Tingenes Tilstand være saadanne, som man fra alle Sider kunde enes om, og som man derfor paa Sagens nuværende Trin burde blive staaende ved. I Henseende til Enkelthederne skal jeg ikke udtale mig videre, da jeg har forstaaet den ærede Formand saaledes, at kun det første Endringsforslag, at §§ 3—9 skulle udgaa, er sat under Forhandling.

Formanden: Ja, kun Udvalgets Endringsforslag under Numer 1, der gaar ud paa at §§ 3—9 i Lovforslaget udgaa, er sat under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal da kun tilføje, at Forslaget kun bestaar i, at disse Paragrafer skulle udgaa. Det Øvrige, der indholdes i Forslaget, er ikke andet end en ligefrem Følge deraf.

Fischer: Det ærede Udvalg har i Betænkningen fremsat adskillige almindelige Betragtninger over den foreliggende Sag, der nærmest maa komme til Anvendelse ved det Endringsforslag, som nu er under Forhandling, og jeg skal derfor tillade mig at dvæle lidt ved disse Udtalelser. Det ærede Udvalg forudsætter nogle aldeles almindelige Betragtninger over, hvor Staten bør gribe ind, og i hvilke Tilfælde Staten derimod bør stille en Virksomhed fri. Disse Betragtninger skal jeg ikke nærmere gaa ind paa at overveie; men jeg finder dog Anledning til at nedlægge en Indsigelse for mit Bedkommende mod disse Betragtningers Rigtighed. Jeg tror ikke, at det ærede Udvalg har været heldigt i at træffe Grændsen for, hvor Staten bør gribe ind, og hvor den ikke bør gribe ind, idet Udvalget betegner Omraadet for Friheden som „den privatøkonomiske Erhvervsvirksomhed“, og det endda kun med visse Begrænsninger. Det vilde sikkert gaa adskillige af Grundlovens Bestemmelser ilde, hvis den skulde dømmes efter den her foreliggende Maalestok; Grundlovens 7de Afsnit f. Ex. vilde neppe udholde Prøven. Men jeg skal, som sagt, ikke indlade mig nærmere paa disse helt almindelige Betragtninger, thi det har været mit Formaal ved at bringe dem paa Dntale, at nedlægge en bestemt Indsigelse imod, at jeg tiltræder eller deler de fremsatte Anskuelser. — Jeg vil da gaa over til de Betragtninger, som nærmere vedrøre det foreliggende Spørgsmaal. De ere komne frem paa Udvalgsbetænkningens 2den Spalte, hvor der handles